

Інформаційно-
публіцистичний
часопис

Черкаського колегіуму
при Національному університеті
"Кієво-Могилянська Академія".

ВЕРЕСЕНЬ, 1994

Пробний випуск

☞ Присвячується 20-річчю навчального закладу ☞

БЕРЕГІННЯ

БЕРЕГІНЯ — стародавня слов'янська богиня родючості землі і продовження людського роду, Велика Матір усього живого. Постаць Березині з піднятими руками (так закликали сонце і весну наші пращури) — на "гербі" Черкаського загальноосвітнього колегіуму.

НИНІШНЬОГО РОКУ ВИПУСКНИКИ "БЕРЕГІНІ"
СТАЛИ СТУДЕНТАМИ РЯДУ ПРЕСТИЖНИХ ВУЗІВ
УКРАЇНИ І СНД:

- Національного університету "Кієво-Могилянська Академія",
- київських державного університету, політехнічного, торговельно - економічного інститутів,
- харківських юридичного інституту та школи МВС,
- Одеського економічного,
- Московського інституту іноземних мов,
- черкаських педагогічного, інженерно - технологічного та інституту бізнесу.

Архів НаУКМА

Актуально

КОЛЕГІУМ — ТО НОВІ ОБРІЇ

Незвичайно для черкасиця слово "колегіум" щойно з'явилося на висвітлі замість дотеперішнього: "загальноосвітній ліцей "Берегиня" (хоч і до цього означення, правду кажучи, далеко не усі встигли привычитися). Для нестасмичених пояснимо — термін цей, що походить від латинського "товариство, співдружність", означав закритий середній або вищий навчальний заклад, що функціонував свого часу у Західній Європі, Росії та Україні. На сьогодні до мережі навчальних закладів, що мають статус колегіуму, входить Києво-Могилянський, Січовий у Запоріжжі, Острозький, а з серпня нинішнього року до них приєднався і Черкаський "Берегиня". Усі вони засновані Національним університетом "Києво-Могилянська Академія". То що ж обіцяє "Берегиня" новий статус, до чого зобов'язує — з цього запитали ми почтаємо розмову з директором колегіуму Р. М. Чуйко.

— Звісно, щоб здобути статус колегіуму, навчальний заклад повинен мати відповідний потенціал — навчально — матеріальну базу, приміщення, майно, обладнання, високваліфіковані навчальні кадри, кошти, необхідне навчально-методичне забезпечення виховного процесу. Це, так би мовити, елементарне підґрунтя. І хоч у Положенні про колегіум, де панують, так би мовити, суто ділові лаконічні формулювання, не зазначається ще така надзвичайно важлива умова, як настроєність на пошук, творчість, динаміку — це прочитується поміж рядками. Або точніше — є визначальною субстанцією, сказати б, принципів роботи колегіуму. Що її відображено у статуті нашої "Берегині" та її концепції.

Гадаю, що вже з перших місяців нового навчального року усі матимуть можливість переконатися: колегіум, під протекторатом НаУКМА, буде працювати по пошуку, залученню та навчанню й вихованню обдарованих дітей, підготовці їх до вступу у вищі навчальні заклади, зокрема, до Національного університету "Києво-Могилянська Академія". Наш колегіум забезпечуватиме базову загальноосвітню підготовку учнів, а також поглиблене вивчення природничого, гуманітарного і суспільного напрямів. Створюються умови для одержання кожним учнем широкого кола знань понад освітній державний мінімум для його інтелектуального, духовного, фізичного розвитку та самовираження. Зокрема, у 8—11 класах формуються три групи навчальних предметів: обов'язкові, вибірково-обов'язкові та факультативні курси (студії). Навчально-виховний процес будується на базі серйозної комп'ютерної підтримки, навчання у нас здійснюється з використанням не лише існуючих, а й спеціально створених навчальних програм і посібників. До співпраці залучаються і викладачі вузів. Діє добре оснащений центр здоров'я.

— А чи не буде протекторат Академії чисто формальною, сказати б,

наперовою функцією?

— Університет вже приступив до виконання своїх зобов'язань, зазначених в угоді про спільну діяльність колегіуму і НаУКМА. Університет затверджує і коригує наші навчальні плани, погоджує шкільні і вузівські компоненти змісту, допомагає у складанні програм вивчення предметів, профільних для Університету. А з нинішнього навчального року деякі курси будуть викладатися у нас з участю його співробітників. Ну, і перепідготовка, підвищення кваліфікації, стажування проходять під егідою Академії, а нерідко — безпосередньо в її стінах.

— У Положенні зазначається, що університет призначає та звільняє директора колегіуму або уповноважує на це інший орган відповідно до чинного законодавства. Чи Ви, Раїсо Максимівно, пройшли цю, абсолютно нову для Вас процедуру?

— Так, нинішнього року я пройшла затвердження в Університеті на посаді директора "Берегині", до того ж, тут періодично заслуховуватимуться звіти керівників колегіуму. Так що ми й організаційно міцно пов'язані...

— Але, наскільки можна зрозуміти, для випускників колегіуму якихось вагомих підляг при вступі до НаУКМА не передбачено. Крім, щоправда, однієї: вони мають право на перезаліг тих навчальних предметів, які вивчалися за програмою університету та у визначеному ним обсязі. Дехто вважає — це замало.

— Та чи правомірно вимагати, хотіти більшого? Адже вимоги до абітурієнтів надзвичайно високі, середній атестаційний бал не має бути нижчим 4, 5, серед вступників до університету, який здобув репу таку елітарного вузу — не тільки вчорашні школярі, а й студенти. І йдуть до НаУКМА не лише з України.

Але давайте поглянемо на проблему ширше. Адже навчання у колегіумі має стати благом саме по собі. Для тих, хто тут навчається, є шанс здобути міцні знання: багато важить не тільки їх обсяг, а й диференційованість, певна цілеспря-

мованість.

Мета діяльності колегіумів, як і університету, досить масштабна: формування, по-перше, національних кадрів, які б відповідали світовому рівню, а понад те — високоінтелектуальної, інтелігентної особистості, достойного громадянина Української держави.

А сучасний громадянин незалежної держави має бути духовно розкритим, здатним об'єктивно аналізувати реалії, самостійно виробляти власну життєву позицію. Доконаний факт — таких людей катастрофічно не вистачає. Було б, звичайно, самовпевненістю заявляти, що таке надзавдання нам, педагогам, самим під силу. Адже не можна не враховувати загальної атмосфери, врешті батьківського "фону"...

— У ваших планах було створення внутрішньої системи соціального захисту дітей, що навчаються у "Берегині". Чи ви наблизились до її реалізації, і як?

— Діти, які у нас навчаються, працюють дуже інтенсивно, переобов'язують у навчальному закладі часом до восьми годин. А ще ж на них чекають гуртки, студії, факультативи... Їм треба створити умови, які б компенсували затрату сил, енергії, запобігли б виснаженню як розумовому, так і фізичному.

— І... невже вдалося?

— Так, з нинішнього року усі учні "Берегині" будуть забезпечуватися безплатними обідами. Створюється фонд допомоги малозабезпеченим сім'ям, у зоні особливого піклування — обездолені діти, напевно проти й сироти. Щодо цього є відповідне рішення Соснівського райвиконкому міста,

(Закінчення — на 3 стор.)

"ДОЛЯ ПІДВЕЛА МЕНЕ ДО ЦЬОГО"

Інтерв'ю дайджест з доктором філологічних, кандидатом педагогічних наук, літературознавцем, автором 7 книг, журналістом (творчий доробок — понад 300 публікацій у періодиці та збірниках); окрім того, з фахівцем машинобудування для харчової промисловості (замолоду). А ще — доседавна — нашим краєзнавцем... Одним словом, з першим ректором, шістий — президентом Національного університету "Києво-Могилянська Академія" В'ячеславом Брюховецьким.

— Якщо не секрет, чому Ви вирішили стати ректором КМА?

— Ну, очевидно, це не я вирішив, це доля підвела мене до цього. Зовнішніх рішень не було, а було внутрішнє бажання... Треба дати можливість нашим молодим людям здобути гарну освіту, і вони зроблять багато того, що не може сьогодні Верховна Рада (йшлося про В.Р. попереднього скликання. — прим. "Берегині"), уряд в силу низки причин. І спонукало мене до того, щоб взятись за цю майже нереальну подію те, що я викладав у двох університетах за кордоном і бачив, які там студенти. Я глибоко переконаний, що наші студенти набагато кращі, цікавіші, потужніші в своїх ідеях та реалізації цих ідей. І це мене, власне, спонукало перейти до даної діяльності.

— Ви вважаєте Академію елітарним вузом?

— Вважаю, але не за тим, як підбираються люди, не за тим, що вони самі про себе повинні думати, а за тим, що це, насамперед, зобов'язує професуру бути елітарною... Елітарність передбачає невелику кількість студентів, насиченість висококваліфікованою професурою.

— Що Ви можете зробити, щоб деякі студенти розглядали Академію не як "трамплін" для "стрибка" за кордон, а як фільтр, що відбирає для України все найбільш цінне?

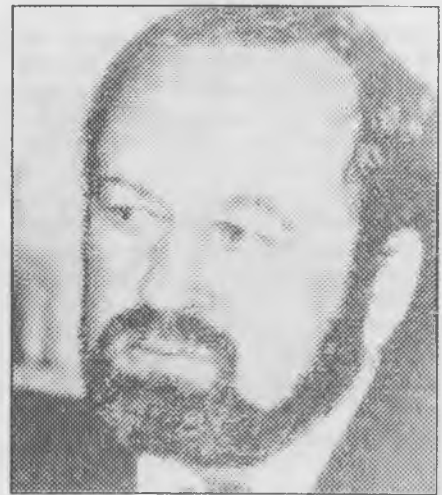
— Ми багато думаємо над цим... Насамперед, ми повинні зусилля професорсько-викладацького складу, адміністрації спрямувати на виховання в студентів любові до України. І я думаю, що нам вдається цього досягти.

— Нещодавно університету "Києво-Могилянська Академія" було надано статус національного. Що змінюється в житті навчального закладу у зв'язку з цим?

— Коли говорити про щось реальне, то начебто нічого. Але ми вважаємо: таким чином визнано певні заслуги нашого закладу. І держава знайшла можливим відзначити це. Адже статус національного досі мав лише один навчальний заклад — університет імені Т. Шевченка. Отже, два з половиною роки нашої праці довели, що ми на правильному шляху.

— Знаючи дату офіційного відкриття вашого університету — серпень 1992 року, — можна тільки дивуватися, як багато колектив встиг зробити. Плани, знаємо, ще більші — відновити навчальний заклад у приміщеннях, які історично належали легендарній Києво-Могилянській Академії, відкрити правничий факультет. Як вдається поєднувати і навчання студентів, і ці задуми?

— Проблеми, звичайно, є. Але, гадаю, ми вистоїмо, бо маємо потужний потенціал. Відносно території, то нас підтримали урядові постанови. Університет здобув міжнародне визнання, а це, погодьтесь, нелегко дається. Найскладнішим завданням було и залишається — знайти людей, які відповідали б вимогам роботи у нашому університеті. Процес добору відбувався досить болісно: довелося звільнити за цей час 250 осіб. Але тепер маємо висококваліфікованих працівників. Тож залишається зробити все, аби ці люди у нинішніх складних умовах залишилися в стінах

університету. У 1995 році до трьох факультетів (суспільних, гуманітарних і природничих наук) приєднується і правничий. А поки що йде діяльна підготовка до його відкриття. Планів дуже багато, і добре, що вони на шляху здійснення.

(Матеріал підготовлено за публікаціями у студентському часописі "Колесо" та обласній газеті "Черкаський край")

Від редакції "Берегині":

Сподіваючись на те, що В'ячеслав Степанович Брюховецький візьме участь у першому зібранні директорів колегіумів України як структурних підрозділів національного університету, що проходить у Черкасах у першій декаді вересня (і то, кажуть, за будь-якої погоди!) наші кореспонденти на-ле-жно підготувались до ймовірного інтерв'ю з ним. Отож, чекатимемо, що нам розповість ви-коханий свого часу Шевченковим краєм першим президент, самі розумієте, — НАУКМА. Про це — у наступному номері "Берегині".

Welcome, Mr. President!

Witamy!

який є, поряд з Національним університетом КМА, засновником і фундатором колегіуму. Завдячуємо ми і спонсорам, зокрема черкаським виробничому об'єднанню "Агмас", рекламно — інформаційному, торговельно — комерційному центру "Черкаси", фірмі "ЮМ", заводу керамзитового гравію.

— Хотілося б дізнатись ще й про таке: як вам, по-справжньому діловій, а у багатьох питаннях — й прагматичній жінці, не вільній від сімейних турбот, вдається досить гли-

боко проникнути у світоглядні проблеми? І, по — друге: збагачуючись таким чином духовно, чи спонукує до цього колега?

— Дісно, я жадібно читаю усе, що може допомогти наблизитись до осягнення вищої істини. Філософія, релігія, мистецтво, магія слова... Без цього життя наше неповне, більше того — убоге. Свого часу ми були позбавлені можливості черпати знання, без яких, здається, немислима людина розумна. Тепер надолужую, хоч і системно. Читаю твори В.

Вернадського і О. Блаватської, М. Реріха і П. Успенського, "Бхагават-гіту" і досить популярні видання про життя святих...

А спонукати до цього інших... На мою думку, кожна людина не може не замислюватись над питаннями світобудови, сенсу життя. Радію, коли знаходжу однодумців, які прагнуть істинного знання. Хотілось би, звичайно, щоб серед педагогів було щонайбільше таких людей, а відтак, напевне, — і серед наших вихованців.

ВІТАЮ!

**Анатолій
КУЗЬМІНСЬКИЙ,**

заступник голови виконкому Черкаської обласної Ради народних депутатів, начальник управління освіти облвиконкому, заслужений працівник народної освіти України.

Вітаючи колектив "Берегіння", маю на увазі не тільки двадцятирічний ювілей цього навчального закладу. Адже нинішнього року він здобув статус колегіуму, що функціонуватиме під егідою Національного університету "Києво-Могилянська Академія". Подія неординарна і втішна, бо цей факт засвідчує високу професійну і творчу спроможність колективу, усвідомлення педагогами важливості прогресу в освітній справі. І навіть свого роду мужність... Бо ж "Берегіння" за власною ініціативою, без якого б то не було тиску, взяла на свої плечі тягар незвіданих турбот.

Як не прикро визнавати, та ми знаємо усі, що нині загалом у нашому суспільстві неоднозначне ставлення до освітніх новацій. Але наскільки це в наших силах, ми тут, на місці, надаватимемо підтримку навчальним закладам, що йдуть шляхом прогресу. Саме ж від них маємо сподіватись найбільшої віддачі, і в кінцевому рахунку, служіння про-

гресу, підвищення загального інтелектуального рівня.

Ми не можемо, не повинні забувати, що історично Україна — країна високої культури у найширшому розумінні цього слова. І які б бар'єри не поставали на шляху відродження цієї національної традиції, нам час

вже їх долати. І тим, хто, перідко на свій страх і ризик, береться за це діяка і хвала.

І нам радо, що зібрання керівництва перших колегіумів України, як структурних підрозділів Національного університету "Києво-Могилянська Академія", проходить саме у Шевченковому краї у Черкасах. У цьому, напевне ж, є глибокий сенс.

Уважно оглядає новий колегіум громадянин міста Балтімора (США) Володимир Демиденко. Сюди він приїхав з місією обміну делегаціями учнів колегіуму і учнів балтіморських шкіл. В недалекому майбутньому до нас приїдуть діти з Америки, а ви готуйтеся до зустрічей в американських сім'ях.

Завітайте до кабінету технічної праці і ви будете задоволені і здивовані. Тут, мабуть, буде музей творчих робіт юних талантів. Під керівництвом вчителя Павла Володимировича Ярошенка учні тут не просто працюють, а навчаються творити.

НаУКМА: вчора, сьогодні, і ...

Національний університет "Києво-Могилянська Академія" утворено на базі славетної у XVII – XVIII ст. Києво-Могилянської Академії, фактично першого православного університету Східної Європи.

❖ До відкриття Львівського університету (1661) Києво-Могилянська Академія була єдиним вищим навчальним закладом Східної Європи. А до відкриття Слов'яно-греко-латинської академії в Москві (1701) – єдиним православним вищим навчальним закладом.

❖ У Києво-Могилянській Академії навчалися діти всіх етніч. Повний курс навчання був розрахований на 12 років.

❖ В Академії вивчали слов'янську, українську, польську, грецьку, латинську й старослов'янську, згодом французьку, німецьку й російську мови. Викладались історія, географія, математика й астрономія, курс "змішаної математики". Велика увага приділялась поезії, риторичній, світовій літературі, філософії, богослов'ю. У XVIII ст. з'явилися класи економіки й медицини.

❖ Тут було закладено основи нової української літератури, виникла кінська педагогічна школа. Сформувались вітчизняна філософська школа. Звідси вийшли кращі українські історики. Чимало випускників Академії стали відомими медиками, музикантами, композиторами, епікарами, художниками, будівничими.

❖ Києво-Могилянська Академія дала світові таких визначних правників, політичних і державних діячів, як Іван Виговський, Іван Мазепа, Пилип Орлик, Павло Полуботко, Данило Апостол.

❖ Академію було закрито 1817 року за наказом з Петербургу, центру Російської імперії.

❖❖ Національний університет

"Києво-Могилянська Академія" – перший на Україні вищий навчальний заклад, система освіти в якому будується за зразками кращих європейських та північно-американських університетів.

❖❖ Студенти вчать за чотирирічною програмою і отримують по її закінченню ступінь бакалавра. З 1995 - 96 навч. року вводиться дворічна магістерська програма та докторантура.

❖❖ Університет має дві мови викладання – українську та англійську. Як друга іноземна вивчаються німецька, французька, італійська, польська.

❖❖ Близько 60 процентів викладацького складу – професори, доктори та кандидати наук. В Університеті працювали 37 іноземних викладачів, читали декілька всесвітньовідомих вчених.

❖❖ До структури УНМА входять, крім наукових підрозділів, 6 наукових центрів та лабораторій, функціонують інформаційно-комп'ютерний центр, планетарій, культурно-мистецький центр, театр-студія "Школа", галерея мистецтв, відділ соціально-психологічної адаптації, медична служба, свій Видавничий дім.

❖❖ В Університеті планують надію, що до нього реально перейде вся його історична територія – від Конрактів до площі аж до Дніпра, і на ній постане суцільне університетське містечко.

❖❖ Університет, як і у часи найвищого розквіту Академії, має стати справжнім навчальним, науковим і культурно-просвітницьким центром нашої держави.

ВИПУСКНИКИ

ХАЙ БУДЕ ТВОРЧИСТЬ!

Про настрій у цієї двичини можна б не питати: цього літа вона стала студенткою Національного університету "Києво-Могилянська Академія". Навчатиметься на факультеті гуманітарних наук. Чи важко було при вступних випробуваннях? Авжеж. Щоправда, процедура тестування тривала недовго, зате ж запитання були які... Ну, м'яко кажучи, найнеповодваніші. Однак строгість обстановки, напруга змагань пом'якшувалась, як вважав Юлія, коректністю, повагою викладачів до "братів менших".

Одним із завдань творчих змагань, що вимагали Юлії Іванківич, було придумати кінцівку до відомої казки про Котигорошка. Бачите – своїх майбутніх студентів університет спонукає до творчості. Тож вміння сягати думкою за буденні обрії, мати творчу уяву, на щастя, починає цінуватись у нашій державі.

То й нам, звісно, дівайтесь нікуди. Фантазуйте, винайдіть, прикрашайте творчістю життя, навіть юні друзі. А старші вам у цьому допоможуть!

ОТ І ЗДІЙСНИЛОСЬ...

Артем Виноградов прийшов до "Берегіння" два роки тому, і відразу потрапив у математичний клас. Невдовзі посів третє місце в обласній математичній олімпіаді. У попередній школі (а це був Казахстан, Байконур) нічого особливо математичного за собою не помічав, був більш схильний поглиблено вивчати англійську мову. У "Берегінні" ж захопився й інформатикою – це вже завдяки А.А. Литовіці, який ввів його в однокласників у захоплюючий світ цієї науки, стимулював до самостійної роботи.

Ще якось друзі "заягли" Артема на заняття вокального гуртка. Гюній математик, може, тільки трохи повагавшись, став четвертим співаком до сільської пристоїного колективу. А хто бачив його на сцені, навпевне, тепер шкодуватимуть: чого доброго, розпадеться квіртет. Адже Артем нинішнього першого вересня вже у Києві став студентом КДУ (факультет кіберетики, спеціальність – прикладна математика). От і ще один, хто завдячує вчорашньому літесві, що задумане збулося.

Нам — двадцять!
МОЛОДІСТЬ,
ЯКА — З НАМИ

Двадцять літ... "Це ж так багато і довго жила людина, працювала", — скаже хтось. А як на мене, то все було так недавно, ніби вчора... Хоч добрих спогадів — справжнє море. Цій школі, її вихованцям віддавала усе себе до крайности, тому, мабуть, і не склалось особисте життя.

Загалом це була звичайна середня школа — протягом аж 15 років. Та ось її поріг переступила Раїса Максимівна Чуйко. І закінило, закружало. Спочатку — капітальний ремонт, меблі, наочність, підручники, художня література, кабінети, лабораторії, оснащення навчальними посібниками.

А вотім — новий підхід до проблем виховання школярів, формування світогляду, любові до рідного краю, до України. Уроки народознавства, знайомство з історією краю, виховання патріотів. Саме у директора визріла думка створити школу-лицей "Берегиня", а тепер от — колегіум З українською мовою навчання. Це була ініціатива педагогічного колективу — перейти на українську мову навчання, батьки ж цю ідею підтримали.

У педагогічному колективі нас, ветеранів вчителів, троє: Світлана Іванівна Руденко, Тетяна Михайлівна Марченко і я. Скількох же ми навчили, скількох проклали шлях у самостійне життя!

Яке ж майбутнє я вимальовую у своїй уяві? Хочу, щоб наш колегіум став кузницею національних кадрів, щоб з нього виходили талановиті люди, які б вірою і правдою служили своїй землі, Україні, щоб українська мова стала для них по-справжньому рідною, материнською мовою.

І щоб кожен усвідомив, що його душа — то велика скарбниця, щоб він жив і діяв відповідно до своєї ментальності українця, вмів поважати інших людей і поважати себе.

І щоб, нарешті, був гордим з того, що має будувати майбутнє України!

Валентина Москальчук,
 другий призер Всеукраїнського конкурсу вчителів української мови та літератури "Учитель року".

Новий

РЕЙТИНГ? О'КЕЙ!

З шкільного навчального року у "Берегині" впроваджується рейтингова система оцінювання роботи учителів. Автор розробки — заступник директора колегіуму з науково-методичної роботи В. В. Грищенко.

Кожному, хто хоч трохи знайомий з практикою НаУКМА, ясно що у цьому питанні Ви, Василю Володимировичу, хоч завжди прагнете до оригінальних суджень, пішли шляхом заохочення у "старшого брата" університету. Але якщо судити з підступів, вміщених свого часу у студентському часописі "Колесо", то у ставленні до рейтингової системи відчутно пробивається традиційний студентський скепсис. Відомося до цитати: "Мета загалом дуже благородна — показати усім, хто тут найрозумніший, просто розумний, трохи придуркуватий, а хто й геть бидло, нездара і кретин". Ну, та будемо сприймати таку оцінку як задекларований жарг. А для Вас, Василю Володимировичу, жарг, як і ваш рідний предмет біологія, — відячна стихія. Втім, неперопишемо — йдеться ж не про особисті риси, а про запропоновану Вами рейтингову систему оцінювання учнів. Що можете сказати на її захист?

Зовсім не хотів би виглядати зловмисником! Навпаки, гадаю, рейтингова система у нашому викопанні здобуде чимало симпатиків. Насамперед, нічого надприродного ні в кого не вимагається. Якщо дитина настроєна вчитись, прагне до самостійної свідомої роботи, рейтингова система "Берегині" дасть їй можливість доповсувати бали до звичних академічних оцінок — за участь у науково-дослідницькій роботі,

художній творчості, враховується і так званий громадський та дисциплінарний компоненти.

Отже, у дітей не буде приводу комплексувати, швидше, довацію треба приймати з вистрибом? Скажімо, недобрав балів на "академію", то спробуй, може, витанцюєш... А якщо серйозно, то в цьому щось таки є!

До речі, а для вчителів Ви не вигадали якогось різновиду рейтингової системи? Власне Вам, Василю Володимировичу, боїтесь просто-таки нічого. Ви ж бо вже здобули титул улюбленого всіма будувача, що мовою шкільного примітиву означає не тільки: чорнявий та з бородою, а ще "доброї вдачі, веселий, товариський, дітей любить". І ще дещо. Щоправда, декому з ваших колег... не будемо вказувати на ім'я? Бо, на жаль, є ще педагоги, рівень яких прямо пропорційний номінальній заробітній платі (і хіба ж докопашся, що тут похідне, а що — причина?) Тій, над якою зловітно регочуться — ох, багато хто... То що кажете про рейтингову систему для педагогів?

А те, що вона найближчим часом буде впроваджена у "Берегині"! І ті з вчителів, хто досягне вищих показників, матимуть вагомий доплату до основного заробітку. А що, до речі, з цього приводу думає місцева преса?

Ну, преса завжди за прогрес! І якщо у даному конкретному випадку наша преса "Берегиня" піде далі свого першого, а точніше — пробного, випуску, то навіть обіцяє запровадити рубрику "Рейтинг Б.". А відтак портрети тих, хто лідируватиме, вміщуватиме на одній з перших сторінок, а "хвостовців" подаватиме, відповідно, тільки у ракурсі потилиці. Щоб було справедливо.

На сцені переможці олімпіад 1994 року.

"ЛИЦЕДІЇ"

Ще не знаючи, що з того вийде, майбутні актори майбутнього театру "Лицедії" зібрались на свою першу репетицію. За свідченням модної пани науки астрології, це відбулося під знаком цілеспрямованого Козерога. А Козерог підказав — звернутись до досить оригінальної і ще не розробленої драматургами теми Черна вистава, що називається "Просто Машка і..." це про звичайнісіньку козу.

Це що, серйозно? — запитус ведуча вистави у своєї панаринці

Та ні, це такий весняний жарг, — відповідає та.

А те це не зовсім так! Адже окрім власного жаргу є ще й класика

За кілька місяців свого існування "Лицедії" зіграли кілька інтермедій, фрагменти з вистави на власній сцені, взяли участь в міському огляді драматичних колективів. Де й показали себе неабияк, щедро оздобивши дію пантомімою, танцем, співом, не кажучи вже про експресію й гумор. Уявляєте, що можуть випорити четверо педагогів, стільки ж старшокласників, мало не половина гуманітарного 7-б (тепер 8-в) класу плюс восьмилітня Іринка, якщо їм дати творчу свободу!

У піншинькому навчальному "Лицедії" збираються й далі працювати. Якщо, звичайно, не "екснуть" від ймовірних невдач. Або, навпаки, не загордяться від похвал та одлесків. Бо ж вони такі, що часом працюють до самозабуття, як справжні артисти, а буває, що й вередують, бо ж як не-як — діти, підлітки...

А те ж, може, любов до мистецтва стане над усім? Тим паче, що до пастушого сценарію просяться твори таких видатних майстрів слова, як Г. Квітка Основ'яненко, А. Свидницький, Г. Бучин, А. Платонов... І хоч місцева

"Машка" поки що явно не дотягує до популярності своєї мексиканської телевізійної тезки "Марії". "Лицедії" не печаляться. Попереду все це може бути!

На знімку група театру-студії "Лицедії": Віталій Галесв (у касюлі), Сергій Кузнецов (без касюлі, зате з яблуком), Дмитро Галва (елегантний!), Іринка Пащенко (наймолодший талант).

НАШІ ШАХІСТИ — НА КОНІ!

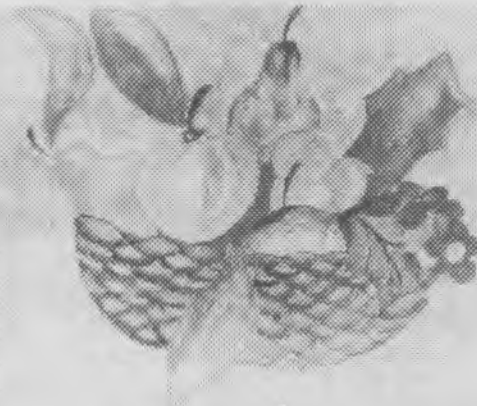
У першості Черкащини з шахів, що проходила у червні піншинього року, брали участь четверо учнів "Берегиня". Хто скаже — багато це чи мало? А порахуйте: усього учасників було 25, значить наших —десь одна п'яста. А всього скільки шкіл у місті,

а в області?!... Отож бо!

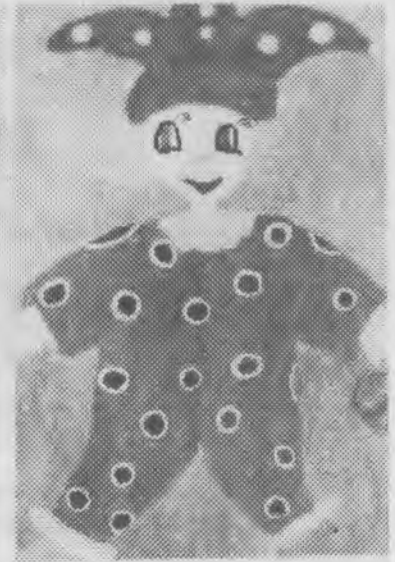
Та наші юні шахісти беруть, як мовиться, не тільки числом... Троє хлопчаків — Андрій Левчук, Олександр Усиченко і Андрій Свєтратов вже мають другий розряд. А там буде й перший, а ще згодом стануть

вони, напевне, як і керівник їхнього гуртка Олександр Валентинович Тихомиров, кандидатами в майстри спорту. Учитель, втім, вважає, що вже за три-чотири роки юні гравці з шахового гуртка "Берегиня" зможуть стати для нього досить сильними партнерами.

А як дівчатка? У нас вони, як і скрізь, менше цікавляться древньою грою. А все ж Марина, Інна і Марія вряди-годи навідуються у гурток. А шкода, що так!

Н. БОНДАРЕНКО "ЧАРІВНА СКРИНЬКА"
О. АГАРОК "НАТЮРМОРТ"
А. СУНОРОВСЬКА "ВЕСЕЛНИЙ КЛОУН"

Передплатуйте або й так читайте часопис
"Берегиня"!

Наша "Берегиня" — це дзеркало "Берегині"!
Дописуючи до "Берегині", Ви підвищите власні
рейтингові показники!

(з керівництвом домовлено — прим. ред.).

"Берегиня" — це в перспективі безплатний
портрет Вашого симпатичного обличчя
або вашої ж шляхи!

(див. рубрику "Новації").

До зустрічей, о'кей?

"БЕРЕГІНЯ"

Слова і музика О. Клековкіна

Знову вересневий подих...
Він торкає моє чоло.
Не забудь в житті ніколи
Все, що з нами відбулось.

В цій країю, країю просторім
В юність ми з дитинства йдем.
Все, що в світі загадкове.
Дружно разом пізнаєм.

Берегине,
Хай завжди до тебе серце лине,
Б'ється радісно від зустрічі з
тобою,
Сповнене великою любов'ю.

Тож скоріше, рідна школо,
Двері знову відчиняй!
Хай же квітне рідна мова.
Розцвітає Шевченків край!

БЕРЕГІНЯ

**Головний
спонсор —**

**виробниче об'єднання
"АГМАС"**

Спонсори:

**фірма "ЮМ",
завод керамзитового
гравію,
Рекламно-
інформаційний, торгово-
комерційний центр
"Черкаси".**

Над випуском працювали:
В. Давиденко (редактор),
А. Мислюк

Комп'ютерне забезпечення фірми "МЕФІС", тел. 45-31-45.

Віддруковано з готових фотоформ АТ
"Черкаська обласна друкарня". 257015, Чер-
каси, вул. Громова, 2. Зам. №1041. Тираж 950 екз.